

muncă forțată din Bălțile Dunării. Eliberat, prin grațiere, în 1964.

POPESCU, Gheorghe (al lui Andrei). Țăran din Bucovina de Nord. Arestat de sovietici, în aprilie 1941, după masacrul de la Fântâna Albă. Torturat în anchetă, la Cernăuți, fiind acuzat că fusese unul dintre "instigatorii" fugii țăranilor bucovineni în România. Ucis în timpul anchetei. Condamnat la 10 ani de muncă silnică, după ce murise, la fel ca și alți membri ai lotului.

POPESCU, Gheorghe (al lui Arcadie). Din comuna Pătrăuții de Jos — Storojinet (Bucovina). Victimă a represiunii sovietice.

POPESCU, Gheorghe (al lui Geață). Din satul Cupca — Bucovina. Deportat de sovietici, la 13 iunie 1941, pentru că făcuse parte, împreună cu familia, din grupul de țărani care încercaseră să fugă în România, prin Fântâna Albă. A murit în deportare. Soția lui, Ecaterina, a murit și ea în deportare. Aceeași soartă au avut-o fiica lor, Maria, și fiul, Ioan. Un alt fiu, Arcadie, a fost împușcat la 1 aprilie 1941, în masacrul de la Fântâna Albă. Singura supraviețuitoare a familiei este Raveca, tehnician silvic, stabilită la Ohotk, în Rusia.

POPESCU, Gheorghe (al lui Simion). Din Bucovina de Nord. Victimă a represiunii sovietice.

POPESCU, Gheorghe (al lui Toader). Deportat de sovietici. A murit după 1941.

POPESCU, Gheorghe (al lui Vasile). Din Bucovina de Nord. Victimă a represiunii sovietice.

POPESCU, Gheorghe A. Vezi Popescu, Alexandru S. (1).

POPESCU, Gheorghe C. Născut la 13 august 1929, la Chișinău. Refugiat în urma invaziei sovietice și stabilit la Timișoara. Student la Facultatea de Chimie. Membru al T.U.N.Ț. (1946-48) și, apoi, al *Frăției de Cruce* conduse de Titus Leonida. Arestat la 26 aprilie 1949, anchetat la Securitatea Timișoara și condamnat la 8 ani de închisoare. Detenția la Pitești unde, după ce a fost bătut, s-a alăturat echipei de *reeducatori* a lui Eugen Țurcanu, participând la torturarea altor deținuți. A devenit informatorul lui Țanu

Popa, la ordinea căruia bătea și tortura. Transferat la Gherla, a continuat să îi tortureze pe deținuții care nu acceptau *reeducarea*. A luat parte la bătaia lui Garofil Dimciu, lovindu-l cu pumnii în cap, până ce acesta a căzut și s-a lovit cu capul de mozaic. Lovitura i-a provocat un hematom cerebral și a murit la 12 decembrie 1950. Gh. C. Popescu a fost judecat și condamnat la moarte, în procesul Țurcanu, prin sentința 32/10.11.1954. Executat la Jilava, la 17 decembrie 1954.

POPESCU, Gheorghe Ene (frate cu Popescu, Ion Ene). Țăran deportat în Bărăgan, în 1951, în timp ce fratele lui se afla la închisoare.

POPESCU, Gheorghe Gh. Născut la 12 aprilie 1902, în comuna Corbi. Domiciliat în comuna Olaru — Argeș. Tatăl a 3 copii. Învățător condamnat în 1950, pentru că îi acordase sprijin lui Toma Arnăuțoiu. Detenția la Pitești și Jilava. Eliberat în 1956.

Rearestat în 1958 și condamnat la moarte, împreună cu alte 15 persoane, prin sentința 119/4.06.1959, semnată de locotenent-colonelul Ion Brancovici, în lotul fraților Arnăuțoiu. Prin decizia 338/19.06.1959, i-a fost respins recursul. Executat în noaptea de 18 spre 19 iulie 1959, în grupul celor 16, care au fost împușcați la interval de un sfert de oră (vezi și Popescu, Gheorghe-Gogu Gh. și Popescu, Maria Gr.).

POPESCU, Gheorghe Gh. Născut în 1921, în comuna Gârla Mare — Mehedinți. Prizonier în URSS. Revenit în România, la 30 noiembrie 1955, a fost arestat și deținut la Gherla ș.a.

POPESCU, Gheorghe (Gogu) Gh. (fiul lui Popescu, Gheorghe Gh., învățător și al lui Popescu, Maria Gr.). Născut la 10 martie 1931. Arestat la 28 iunie 1958,

torturat la Securitatea Pitești și condamnat, prin sentința 174/12.09.1959 a Tribunalului Militar București, la 8 ani de închisoare, pentru sprijinul acordat partizanilor anticomuniști din Muscel. Detenția la Jilava și în lagăre de muncă forțată din Bălțile Dunării. Eliberat, prin grațiere, în 1964. A murit în 1985.

POPESCU, Gheorghe Gr. Născut la 25 aprilie 1895, la Iași. Avocat. Arestat la 15 aprilie 1952, la Oradea, pentru "activitate național-tărănistă". Detenția la Canal. A murit la 19 septembrie 1952, în lagărul de la Cernavodă, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

POPESCU, Gheorghe I. Născut la 13 august 1907, la Zămești, pe valea Vâlsanului, la nord de Pitești. Arestat. A murit la 19 iunie 1958, la închisoarea Făgăraș.

POPESCU, Gheorghe I. Născut în 1911. Arestat și condamnat. A murit în 1961, la închisoarea Gherla.

POPESCU, Gheorghe P. Născut la 14 octombrie 1929. Militar în cadrul detașamentului de muncă din Buziaș. Arestat în 1953 și condamnat, prin sentința 297/28.10.1954, la 1 an și 6 luni de închisoare, pentru "discuții dușmănoase" și "tentativă de trecere a frontierei", împreună cu alți 3 soldați. Rearestat și condamnat, prin sentința 134/15.08.1968, pentru "tentativă de trecere a frontierei", pe la Vârciorova.

POPESCU, Gheorghe S. Vezi Popescu, Savelie C.

POPESCU, Gheorghe Șt. Născut la 19 ianuarie 1908, în București. Fotograf. Condamnat în 1956, la 1 an de închisoare. Rearestat și condamnat în 1958, la 7 ani de închisoare. Eliberat, prin grațiere, în 1963. În 1979, a aderat la *Sindicatul Liber al Oamenilor Muncii din România*.

POPESCU, Gheorghe V. Născut la 18 decembrie 1918, la Bistrița — Mehedinți. Domiciliat la Constanța. Absolvent al Academiei Comerciale. Fost funcționar în cadrul Poliției. Arestat. A murit la 4

aprilie 1959, la închisoarea Pitești, în condiții de exterminare.

POPESCU, Gheorghe V. Țăran dintr-un sat din județul Neamț. Areușit să scape la 24 iunie 1950, când Securitatea venise să-l aresteze. S-a ascuns 2 ani. Arestat în 1952, de Securitatea Bacău și condamnat la 2 ani de muncă silnică. Detenția în lagărele de la Canal și Borzești.

POPESCU, Gheorghe V. Domiciliat în București. Condamnat, prin decizia 446/27.09.1951, la 24 de luni de muncă forțată.

POPESCU, Gheorghe-Baldovin. Născut în 1899. Arestat în 1952. A murit în 1957.

POPESCU, Gheorghifă. Din județul Dolj. Domiciliu obligatoriu, din 1951.

POPESCU, Ginetta. Studentă din Cluj. Judecată în procesul *Sumanelor Negre*.

POPESCU, Gogu. Preot ortodox din Constanța. Arestat în 1945 și deținut în lagărul de la Târgu-Jiu (sau Caracal), aprox. 6 luni. Urmărit de Securitate, s-a refugiat în Maramureș, unde a slujit o vreme, până a fost rearestat.

POPESCU, Gogu-Adam. Născut la 9 iunie 1899, la Craiova. Fiul lui Adam și al Alexandrinei. Avocat, membru în conducerea P.N.Ț. Dolj, candidat pe lista de deputați a P.N.Ț., la alegerile falsificate, de la 19 noiembrie 1946. Urmărit de Siguranță și Securitate. Deținut la Văcărești, în 1952. Arestat la 11 noiembrie 1956, torturat în anchetă și condamnat, de Tribunalul Militar Craiova, la 17 ani de închisoare. Detenția la Craiova, unde a și murit, în 1957, din cauza torturilor care i-au fost aplicate.

POPESCU, Grigore. Născut la 19 noiembrie 1943, la Săseni (Basarabia). Refugiat în Banat, din cauza invaziei sovietice. Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, în Bărăgan, 4 ani și o luna, de la 18 iunie 1951.

POPESCU, Grigore. Țăran din comuna Țiu — Dolj. Arestat în iulie 1950, fiind acuzat că îi incitase pe țărani să îi atace, cu sape și topoare, pe cei care ridicau cotele agricole.

POPESCU, Grigore. Țăran din Cujmir — Mehedinți. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Măzăreni, 4 ani, de la 18 ianuarie 1951.

POPESCU, Grigore. Preot ortodox la Crivina — Prahova. Arestat în 1953. Detenția la Ploiești și Jilava, 7 ani.

POPESCU, Grigore. Țăran din comuna Gorunești — Vâlcea. Cântăreț bisericesc. Arestat de Securitatea Craiova în 1958, torturat și condamnat la 2 ani de închisoare.

POPESCU, Grigore. Medic. Arestat și condamnat, prin sentința 28/12.02.1959 a Tribunalului Militar București, semnată de căpitanul Fănică Munteanu, la 10 ani de închisoare, în cadrul procesului înscenat de anchetatorul Iosif Bistran, Ecaterinei Bălăcioiu, mama Monicăi Lovinescu, stabilită la Paris, una dintre vocile cele mai puternice ale diasporei românești anticomuniste. Ecaterina Bălăcioiu a murit la închisoare. Grigore Popescu, împreună cu alte 6 persoane condamnate în același lot, a fost eliberat, prin grațiere, în 1964.

POPESCU, Grigore A. Vezi Popescu, Alexandru S. (1).

POPESCU, Grigore M. Din comuna Gherța Mare — Satu Mare. Preot ortodox. Condamnat, prin sentința 45/28.01.1959 a Tribunalului Militar Constanța, la 10 ani de închisoare, pentru “uneltire împotriva ordinii sociale”.

POPESCU, Grigore V. Născut la 6 octombrie 1909, în comuna Puchenii Moșneni — Prahova. Preot ortodox la Pucheni. Arestat de Securitatea Ploiești și condamnat, prin sentința 40/7.05.1958 a Tribunalului Militar București, la 7 ani de temniță grea, pentru “uneltire”. Eliberat, prin grațiere, în 1964.

POPESCU, Hermes. Din Galați. Condamnat.

POPESCU, Horia. Fost polițist. Arestat în 1949. Detenția la Jilava și Târgșor.

POPESCU, Horia. Fiu de preot. Inginer. Condamnat. Detenția la Jilava (1956) ș.a.

POPESCU, Hristofor H. Născut în 1898, în comuna Seliște — Nisporeni (Basarabia). Comerciant. Deportat în 1949, în Irkutsk, împreună cu soția, Maria (născută în 1893) și copiii, Claudia (n.

1930), Elena (n. 1932), Maria (n. 1936) și Anastasia (n. 1941).

POPESCU, I. G. Din Budineț — Storojineț (Bucovina). Una dintre cele 77 de victime ale represiunii sovietice din Budineț, ale căror nume se află pe troița comemorativă.

POPESCU, Iacob. Vezi Popescu, Domnica A.

POPESCU, Iancu. Preot ortodox din comuna Văcăreasca — Buzău. Arestat în 1948. Torturat în anchete, la Buzău, Ploiești și Brașov. Condamnat, de Tribunalul Militar Brașov, la 8 ani de muncă silnică. Detenția la Aiud.

POPESCU, Ica. Fiica lui Pericle și a Filoteei Gheorghiu, proprietari de terenuri în vecinătatea Cimitirului Bellu din București (există și astăzi, în zona respectivă, două străzi cu numele lor, care au supraviețuit pe tot parcursul perioadei comuniste — cel mai probabil, din ignoranța autorităților, care nu aflaseră ale cui erau numele). Soția faimosului aviator, Romeo Popescu. Arestată și condamnată în 1951. Detenția la M.A.I., Jilava, Mislea ș.a.

POPESCU, Ieronim. Născut în 1914,

la Calugăreni — Prahova, într-o familie de preoți. Inginer constructor. Arestat, torturat la Securitatea Capitalei (îmbolnăvindu-se și rămânând cu sechele pentru tot restul vieții) și condamnat în 1949, la 5 ani de închisoare, pentru “activitate împotriva regimului”. Detenția la Jilava și Peninsula, unde a făcut parte din brigăzile lui Iosif Florescu și Neagu, care i-au impus un regim inuman de muncă forțată, agravându-i boala de inimă. A ajuns în Brigada K, de inapți, care lucrau la grădina. După închiderea Canalului, a fost trimis, la 18 iulie 1953, la spitalul de la Poarta Albă. În martie 1954, s-a solidarizat cu greva deținuților, împotriva abuzurilor administrației, care nu asigura bolnavilor medicamentele necesare. Eliberat în 1954.

POPESCU, Ilarie C. (frate cu Popescu, Eugen C.). Născut în 1926, în comuna

Cioroiși — Dolj, ca fiu al unui preot ortodox. Student la Litere arestat în 1949. Implicat în procesul înscenat fratelui său și altor colegi și condamnat. Detenția la Jilava ș.a. După eliberare, a fost profesor la Băilești.

POPESCU, Ilarion. Născut în 1898. Preot ortodox, paroh în comuna Grojdibodu — Olt. Arestat în 1960. Condamnat, de Tribunalul Militar Craiova, la 3 ani de muncă silnică. Detenția la Caracal și în lagăre din Balta Brăilei.

POPESCU, Ileana. Din București. Arestată în mai 1952 și condamnată. Detenția la Ghencea, Mislea și în lagăre de muncă forțată.

POPESCU, Ilie. Născut în 1899. Avocat. Membru P.N.Ț., șeful plășii Mizil. Arestat în 1947, în lotul frunțașilor național-țărăniști. Condamnat la 12 ani de închisoare. Detenția la Jilava, Văcărești, Pitești, Peninsula și Aiud.

POPESCU, Ilie. Din comuna Pârscov — Buzău. Condamnat în 1950, în procesul înscenat organizației anticomuniste *Legiunea Albastră*. Detenția la Ploiești, Gherla, Jilava și Peninsula (din 1951), în Brigada B1, avându-l ca brigadier pe Andrei Balla și ca pontator pe Gheorghe Clinciu (amândoi trecuseră prin *reeducarea* de la Pitești). Pontatorul Clinciu l-a dus pe Ilie Popescu la brigăzile 13-14 de *reeducați*, unde a fost bătut.

POPESCU, Ilie. Preot ortodox din comuna Dijir — Bihor. Arestat la 15 august 1952. I s-a pierdut urma, după 19 august 1952.

POPESCU, Ilie. Căpitan de rezervă din Craiova. Condamnat în 1958 și eliberat, prin grațiere, în 1964.

POPESCU, Ilie C. Născut la 5 februarie 1918, în comuna Lunca — Tulcea. Domiciliu obligatoriu, 2 ani și 3 luni, din 1951.

POPESCU, Ioan. Născut la 6 ianuarie 1897, în comuna Sarânga — Buzău. Licențiat în litere și filosofie. Profesor. Membru P.N.L. Arestat și condamnat, prin sentința 661/21.07.1958, la 15 ani de închisoare, într-un lot de 15 foști frunțași liberali, acuzați că ar fi încercat să reînființeze partidul (din același lot au mai făcut parte Hurmuz Aznavorian, George Strat, Ion

Zurescu ș.a.). Detenția la Jilava și Botoșani. Sentința a fost casată la 22 martie 1996, după ce mulți dintre cei condamnați muriseră.

POPESCU, Ioan. Născut la 7 iulie 1939, la Ghetlova — Basarabia. Refugiat, din cauza invaziei sovietice, la Pischia — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu familia, în Bărăgan, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

POPESCU, Ioan. Din comuna Gemenea — Dâmbovița. Preot ortodox, paroh la Capul Coastei și Malu cu Flori — Dâmbovița. Arestat în noaptea de 15 august 1952, de Securitatea Pitești. Nu a fost condamnat. Detenția în lagărele de muncă forțată de la Galeș și Peninsula — Valea Neagră. Eliberat în vara lui 1953, de la infirmeria închisorii Văcărești. A murit acasă, în 1981.

POPESCU, Ioan. Din Caransebeș (str. Mihail Kogălniceanu, nr. 3). Arestat de Securitatea Timișoara și condamnat. Detenția în lagăre de muncă forțată. Eliberat, prin grațiere, în 1964.

POPESCU, Ioan. Preot ortodox din comuna Rotbav — Brașov (lângă Feldioara). Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Bumbăcari.

POPESCU, Ioan A. Născut la 6 iulie 1911, la Turnu-Măgurele. Profesor de istorie și geografie. Domiciliat în București (str. Spătarului, nr. 39). Din anul 1951, a predat la Școala nr. 144 din București. Pentru că mai mulți elevi din clasa a VII-a elementară (12-15 ani) înființaseră *Uniunea Tineretului Revoluționar* și distribuiau fițuici cu conținut “dușmănos” la adresa regimului comunist, Securitatea i-a arestat și a arestat, împreună cu ei, și câțiva profesori. Ioan A. Popescu a fost unul dintre aceștia. Elevii cu vârste sub 14 ani au fost eliberați, iar ceilalți au fost judecați în 1959. În actul de percheziție a casei profesorului Popescu, securiștii menționau că ar fi găsit “cărți cu conținut legionar”, 2 pistoale și o grenadă. Ioan Popescu a fost torturat la Securitatea din Uranus și condamnat. Detenția la Jilava și în lagăre de muncă forțată din Balțile Dunării.

POPESCU, Ioan C. Din București. Condamnat, prin decizia 446/27.09.1951, la 6 luni de muncă forțată. Detenția la Canal.

POPESCU, Ioan D. Din comuna Mogoșești — Olt. Condamnat. Detenția la Pitești, de unde a fost eliberat la 26 iunie 1960.

POPESCU, Ioan Gh. Vezi Popescu, Gheorghe (al lui Geață).

POPESCU, Ioan I. Născut la 15 iunie 1896, în comuna Răzvadu de Jos — Dâmbovița. Preot ortodox, paroh la Mărcești — Dâmbovița. Arestat la 15 august 1952. Detenția la Canal. Eliberat la 20 octombrie 1953. Rearestat în 1959 și condamnat, prin sentința 907/8.09.1959 a Tribunalului Militar București, la 18 ani de închisoare, pentru “uneltire împotriva ordinii sociale”. La recurs, pedeapsa i-a fost redusă la 9 ani. Eliberat, prin grațiere, în 1964.

POPESCU, Ioana. Vezi Popescu, Victoria.

POPESCU, Iohana E. Din județul Dolj. Arestată de sovietici, la 15 ianuarie 1945, și deportată în URSS, în bazinul Donetsk, la muncă forțată.

POPESCU, Ion. Născut în 1896. Țăran arestat și condamnat. Detenția la Caransebeș, unde a murit la 4 martie 1958, în condiții de exterminare.

POPESCU, Ion. Născut în 1898. Arestat în 1952 și condamnat. Detenția la Canal, unde a murit în 1953.

POPESCU, Ion. Născut în 1898, în comuna Văleni — Vâlcea. Arestat, torturat la Securitatea Craiova și condamnat, în 1959, la 3 ani de muncă silnică. Detenția în Balta Brailei.

POPESCU, Ion. Născut la 7 februarie 1907, în comuna Icoana — Olt. Preot ortodox, paroh în comuna natală. Arestat, torturat la Securitatea Craiova și condamnat, prin sentința 741/22.09.1950 a Tribunalului Militar Craiova, la 2 ani de închisoare.

POPESCU, Ion. Născut la 8 ianuarie 1909, în comuna Bulzești — Dolj. Preot ortodox, paroh în comuna Baldovinești, apoi la Horezu și Groșani — Olt. Arestat la 27 iunie 1959 și detinut în lagăre de

muncă forțată din Bălțile Dunării. Eliberat, prin grațiere, la 8 mai 1964.

POPESCU, Ion. Născut la 30 ianuarie 1909. Preot ortodox din Episcopia Buzăului. Arestat în februarie 1949 și condamnat. În loc să fie eliberat, a fost trimis, în septembrie 1958, cu domiciliu obligatoriu în Bărăgan, până în 1964. După eliberare, a slujit la Glodeanu-Cârlig și Văcăreasca — Buzău.

POPESCU, Ion. Născut la 22 septembrie 1925, în județul Gorj. Inginer. Arestat în 1959, de Securitatea Timișoara și condamnat, de Tribunalul Militar Timișoara, la 8 ani de închisoare. Detenția la Arad, în Balta Brailei și la Aiud, de unde a fost eliberat, prin grațiere, în 1964.

POPESCU, Ion. Născut în 1933, în comuna Mădulari — Vâlcea. Elev arestat în 1951, la vârsta de 18 ani, de Securitatea Craiova și condamnat la 3 ani de închisoare. Eliberat în 1954. Rearestat în 1959 și condamnat, ca “recidivist”, la 10 ani de muncă silnică. Eliberat, prin grațiere, în 1964.

POPESCU, Ion. Născut la 13 mai 1946, la Putna. Domiciliu obligatoriu, împreună cu familia, în Bărăgan, 4 ani, de la 18 iunie 1951. Ulterior, s-a stabilit la Cebza — Timiș.

POPESCU, Ion. Țăran din Bucovina de Nord. Împușcat de sovietici, la 1 aprilie 1941, în timp ce încerca să treacă frontiera spre România, pe la Fântâna Albă, într-un grup masiv de țărani care fuseseră sortiți deportării în Siberia.

POPESCU, Ion. Profesor din București (str. Minotaur, nr. 9). Arestat din Piața Palatului Regal, pentru că luase parte, împreună cu elevii săi de la Liceul *Matei Basarab*, la mitingul anticomunist de la 8 noiembrie 1945. Arestat și anchetat la Prefectura Poliției Capitalei.

POPESCU, Ion. Student la Politehnica din Iași, în anul I. Membru, împreună cu Eugen Otparlic și Marius Rusu, într-o organizație anticomunistă. Arestat în septembrie 1948.

POPESCU, Ion. Șef de gară la Lupșa, pe Valea Arieșului. Arestat în 1949 și condamnat, pentru legături cu partizanii anticomuniști. Detenția la Gherla și Peninsula.

POPESCU, Ion. Arestat la 15 august 1949, într-un grup de 6 național-tărăniști, de către Securitatea din Galați.

POPESCU, Ion. Preot ortodox din Valea Dragului — Argeș. Condamnat în 1952. Detenția la Peninsula.

POPESCU, Ion. Din raionul Băbeni, regiunea Argeșului. Membru în grupul de 14 militari din cadrul Regimentului 255 Artilerie de la Prundu Bârgăului, care au înființat un *Comitet Revoluționar*, sub conducerea locotenentului Teodor Mărgineanu, propunându-și să declanșeze o revoltă anticomunistă și antisovietică și să îi elibereze pe deținuții politici de la închisoarea Gherla, în noaptea de 17 spre 18 decembrie 1956. Ion Popescu urma să organizeze un grup de acțiune în regiunea Pitești. Redăm, în continuare, un fragment din jurământul pe care îl rosteau cei care deveneau membri ai grupului de rezistență: *“Eu, cetățean al României iubite, fiind în rândurile forțelor armate, jur să fiu devotat poporului meu și pământului meu strămoșesc. Jur să-mi dezrobesc patria și să lupt până la ultima picătură de sânge împotriva asupritorilor mei [...]”*. Ion Popescu a fost arestat în 1957, într-un grup de militari și țărani, și condamnat. Teodor Mărgineanu a fost condamnat la moarte și executat la Gherla.

POPESCU, Ion. Student la Filologie. Arestat în 1959 și condamnat. Detenția în lagăre de muncă forțată din Bălțile Dunării.

POPESCU, Ion. Din comuna Peșteana — Gorj. Factor postal. Arestat în 1959, în jurul sărbătorii de Sf. Petru și Pavel, după răscoala țărănească în urma căreia a fost desființată colectiva agricolă de la Dăbuleni. Cu acea ocazie, fuseseră arestați cca. 10.000 de locuitori ai Olteniei, printre care mulți preoți, învățători și alți intelectuali. Ion Popescu a fost condamnat la muncă forțată. Detenția în lagăre din Bălțile Dunării.

POPESCU, Ion. Colonel din Garda Regală. Condamnat. Detenția la Jilava și Aiud.

POPESCU, Ion. Tânăr arestat și condamnat. S-a îmbolnăvit de T.B.C., în timpul detenției, și a murit la închisoarea Târgu-Ocna.

POPESCU, Ion. Căpitan de rezervă din Craiova. Arestat de Securitate și condamnat. Detenția la Jilava.

POPESCU, Ion. Din comuna Dănești, de lângă Târgu-Jiu. Arestat și ținut 6 luni în ancheta Securității.

POPESCU, Ion. Vezi Popescu, Olimpiada O.

POPESCU, Ion (al lui Vasile). Țăran din Bucovina de Nord. Arestat de sovietici, ca “instigator”, după masacrul de la 1 aprilie 1941, de la Fântâna Albă. Torturat în ancheta N.K.V.D.-ului, la Cernauiți, într-un grup de 22 de țărani, învinuiți cu toții din același motiv imaginar. A murit din cauza torturilor, la fel ca alți 4-5 membri ai grupului. Condamnat, post-mortem, la 10 ani de muncă silnică.

POPESCU, Ion (zis Cotor). Din Râmnicu-Sărat. Arestat la 15 august 1949, de Securitatea Galați, în lotul membrilor P.N.Ț. Detenția în lagărul de muncă forțată de la Peninsula ș.a.

POPESCU, Ion (zis Oaie). Comandor din București. Arestat în 1950 și implicat în procesul înscenat în jurul Legației Turce de la București. Învinuit, pe baza declarațiilor aviatorului Vasile Ciobanu, că ar fi încercat să plece din țară cu un avion al Direcției Civile, în care ar fi trebuit să se afle și generalul Cernescu. Condamnat în 1951. Detenția la Jilava, Aiud, în mine de plumb etc.

POPESCU, Ion (zis Vâlvoi). Din București (str. Crâsnaru, nr. 102 — Piața Domenii). Comerciant. Șeful Circumscripției 36 a P.N.Ț., din bd. Filantropiei. Arestat la 8 noiembrie 1945, pentru participare la demonstrația anticomunistă din Piața Palatului Regal. Rearestat la 20 iulie 1947, în timpul procesului Maniu — Mihalache și deținut la Văcărești. Eliberat după 3 luni. A fost obligat să devină informator al Securității.

POPESCU, Ion (Ionică). General luat prizonier în URSS. Întors în România, a fost arestat. Detenția la Făgăraș, unde a murit în 1954.

POPESCU, Ion (Jenică). Legionar refugiat în Germania. A revenit în România și s-a ocupat de asigurarea legăturii dintre

Decebal Andrei și Eugen Teodorescu. Arestat în mai 1948.

POPESCU, Ion (Nelu). Născut în satul Balașa, comuna Trochești — Dolj. A luptat în cel de-al Doilea Război Mondial. Membru al Mișcării Legionare. În 1948, a fost șeful grupului *razleților* din Oltenia. Când

au început arestările din mai 1948, a constituit un grup armat, în pădurea Perișor din județul Dolj, împreună cu Maria Glăvan, Emil Mărcuș, Ghiță Petre, Virgil Popescu (fratele lui), Pavel Trancă, Marin Tucă ș.a. Fiind hărțuiți de Securitate, au hotărât să se refugieze în pădurea Talmaciu, unde și-au construit, în decembrie 1948, un adăpost care servea și ca depozit de arme. Acolo au ascuns 3 puști-mitraliere *Oritza*, cu 93 de cartușe și 2 arme Z. B., cu 35 de cartușe. Din cauza iernii, au fost nevoiți să se retragă fiecare, pe cont propriu, și să se ascundă. Nelu Popescu a mers la București, unde a fost arestat în timp ce Securitatea îi căuta pe supraviețuitorii grupului de rezistență de la Amota. Torturat în ancheta Securității și condamnat la 15 ani de muncă silnică. Detenția la Jilava și Pitești, unde a trecut prin *reeducare*, fiind bătut în Camera 4 *Spital*, în decembrie 1949. Din cauza torturilor, a acceptat să fie informator al lui Țurcanu. Când grupul lui Mihai Livinșchi a plecat la Canal, Nelu Popescu a fost oprit la Pitești și obligat să-și facă *autodemascarea* și să “declare” ce ascunsese în anchete. Nelu Popescu a mai trecut prin închisorile Gherla, Aiud ș.a. Eliberat, prin grațiere, în 1964. A reușit să plece din România și s-a stabilit în Austria.

POPESCU, Ion A. Vezi Popescu, Alexandru S. (1).

POPESCU, Ion C. Născut la 6 octombrie 1901, în comuna Cerșani — Argeș. Preot ortodox la București. Arestat, anchetat la Securitatea Uranus, de echipa de tortionari a lui Gheorghe Enoiu și condamnat, prin sentința 882/31.08.1959 a Tribunalului Militar București, la 15 ani de muncă

silnică, pentru “crimă de uneltire împotriva ordinii sociale”. La recurs, pedeapsa i-a fost redusă la 7 ani. Eliberat, prin grațiere, în 1964.

POPESCU, Ion D. Născut în 1898, la Câmpulung-Muscel. Maior. Arestat în 1945 și judecat de Tribunalul Poporului.

POPESCU, Ion D. Născut la 19 iunie 1903, în comuna Uda de Jos — Argeș. Preot ortodox, paroh în comuna Mogoșești — Olt. Arestat în 1959, de Securitatea Craiova și condamnat, de Tribunalul Militar Craiova, la 10 ani de închisoare, pentru “uneltire împotriva orânduirii sociale”. În urma recursului din 1960, sentința a fost casată și părintele Ion D. Popescu a fost eliberat, slujind în continuare, în comuna Constantinești — Olt.

POPESCU, Ion D. Fost comisar la

Tribunalul din Craiova. Arestat la 19 iulie 1949, torturat de căpitanul Constantin Oancă și condamnat, în lotul generalului Ion Carlaonț. Detenția la

Jilava, Făgăraș și Peninsula. Eliberat în 1954.

POPESCU, Ion D. Din București. Condamnat, prin decizia 446/27.09.1951, la 24 de luni de muncă forțată. Detenția la Canal.

POPESCU, Ion D. Preot ortodox și învățător în comuna Logrești — Gorj (pe valea Amaradiiei, aproape de izvor). Membru P.N.L. Condamnat în 1959. Detenția la Botoșani.

POPESCU, Ion

Ene (frate cu Popescu, Gheorghe Ene). Arestat în 1951, pentru împotrivire la colectivizare, și condamnat. Detenția în lagăre de muncă

forțată din Bălțile Dunării și Dobrogea.

POPESCU, Ion G. Născut în 1933, în comuna Seliște — Nisporeni (Basarabia). Deportat în 1949, în Irkutsk.

POPESCU, Ion Gh. Născut la 29 octombrie 1905, la Ghiroiul-Oltețu.

Domiciliat la Deva — Hunedoara. Condamnat, prima dată, în anii '50. Rearestat în 1958, împreună cu avocatul Nicolae Lupu, din Sebeș — Alba, anchetat la Securitatea din Uranus (București), torturat de locotenentul-major Ion Marin și condamnat, într-un lot legat de procesul înscenat în jurul lui Constantin (Puiu) Atanasiu.

POPESCU, Ion Gh. Născut la 29 septembrie 1919, în București. Domiciliat la Constanța (str. Inbrănescu, nr. 3). Condamnat la 1 an și 4 luni de închisoare, pentru "agitatie publică".

POPESCU, Ion I. Născut la 15 septembrie 1900, în Bulgaria. Domiciliat în comuna Cobadin — Constanța. Arestat în 1951. A murit la 12 ianuarie 1953, în lagărul de exterminare prin muncă forțată, Culmea 5.

POPESCU, Ion I. Născut în 1929, la Puiestii de Jos (pe valea râului Râmnicu-Sărat). Țăran arestat la 28 iulie 1950, pentru că se împotrivese colectivizării. Detenția la Râmnicu-Sărat (până la 27 august 1950) ș.a.

POPESCU, Ion I. Din Târgu-Jiu. Arestat la 15 august 1952 și deținut administrativ, 2 ani.

POPESCU, Ion I. Vezi Popescu, Ion N. (1).

POPESCU, Ion I. (zis Pufi). Născut la 17 noiembrie 1921. Învățător arestat la 26 decembrie 1948 și condamnat în 1949, în grupul legionar care organizase rezistența anticomunistă din pădurea Fetea, de pe Târnave. Anchetat la Securitatea Brașov și condamnat. A murit la 23 august 1954, la închisoarea Aiud, în condiții de exterminare.

POPESCU, Ion (Jenică) I. Născut în 1895, la Burdusaci, în regiunea Tecuciului. Fiul lui Ion Popescu, fost subprefect liberal de Tutova, și al Mariei, născută Philippide (verișoară primară cu filologul Alexandru Philippide). Învățător eminent la Podu Turcului și Tecuci. Membru P.N.L. Inspector-general școlar pentru județele Tecuci și Covurlui (cu sediul la Galați). A publicat o monografie a târgului Podu Turcului. După 1944, a contribuit la înființarea organizației din Tecuci a Partidului Social Democrat Român, al cărei președinte a fost. După comasarea

P.S.D. cu PCdR, nu a fost primit în nou-înființatul Partid Muncitoresc Român. Arestat și condamnat. Detenția la Canal (1952-54). A murit în 1975, la Tecuci. Împreună cu el, au mai fost închiși tecucenii: Ionel Alexandrescu, avocat înrudit cu Traian Săvulescu, fost primar al orașului Tecuci, în timpul guvernării dr. Petru Groza; Petre Dănescu, căpitan în rezervă; Vasile Gheorghiu, avocat (biografie alcătuită după datele oferite de d-na Augustina Popescu, medic din București, fiica lui Ion-Jenică I. Popescu, și de d-l Sorin Dimitriu, fost elev la Școala primară de băieți nr. 1 din Tecuci).

POPESCU, Ion M. Născut la 15 iulie 1920, la Priboieni — Argeș. Preot ortodox, paroh la Bucșenești — Argeș. Arestat și condamnat, prin sentința 1.029/1953 a Tribunalului Militar București, la 5 ani de temnița grea, pentru "favorizarea infractorului". Eliberat, prin grațiere, în 1955 (decretul 421).

POPESCU, Ion N. (1). Născut în 1877, la Gura Căinarului — Florești (Basarabia). Membru P.N.L. Arestat în 1941, de sovietici, și deportat la Sverdlovsk, unde a murit în 1942, în condiții de exterminare. Reabilitat în 1991. Soția, Eufrosina (născută în 1887) și fiii, Alexei (n. 1921), Vasile (n. 1926) și Ion (n. 1928) au fost deportați în 1941, în Tomsk.

POPESCU, Ion N. (2). Născut la 1 noiembrie 1899, în comuna Covrigi — Mehedinți. Domiciliat în Turnu-Severin (str. Virtuții, nr. 6). În timpul Primului Război Mondial, la vârsta de 16 ani, ca elev al pensionului Stranolga din Craiova, s-a alăturat luptei de partizani împotriva ocupanților germani din Gorj și Mehedinți, în cadrul grupului condus de sublocotenentul în rezervă, Victor Popescu, vârul lui. La 7 iulie 1917 au fost capturați 10 membri ai grupului, printre care tatăl lui Ion N. Popescu, învățătorul Nicolae Popescu, și socrul acestuia, moșierul Mihalache Cernăianu. Cei 10 au fost executați de germani. Ion N. Popescu și Victor Popescu au luptat la Mărășești, fiind decorați cu *Virtutea Militară*, în prezența Regelui Ferdinand și a Reginei Maria. Ion N. Popescu a făcut apoi parte din Regimentul

7 Roșiori, care a participat la eliberarea Ungariei de sub regimul comunist al lui Kun (1919). Comisar în cadrul Poliției Judiciare din Turnu-Severin; purtat la 1 martie 1945. Arestat la domiciliu. Deportat în Bărăgan, între 18 iunie 1951 și 26 ianuarie 1956, împreună cu soția, Maria (născută la 26 februarie 1909), și copiii, Viorel (n. 21 februarie 1941) și Amelia Maria (n. 5 octombrie 1942). Arestat în 1957, anchetat cu brutalitate la Serviciul VIII — Direcția Regională M.A.I. Craiova (dosar CNSAS F.I. 12570) și deținut la Jilava, între 24 octombrie 1957 și 24 ianuarie 1958 (bilet de eliberare 8721/58). Rearestat în 1959 și deținut la Gherla, între 3 octombrie 1959 și 17 aprilie 1964 (bilet de eliberare 2190/64). A murit în 1964, bolnav de cancer hepatic (cf. Amelia Popescu, “*Simplă depozitie*”, în revista *Aldine*, nr. 489/7 octombrie 2005; vezi și Dumitru Andreca, *Arhiva Groazei*, Ed. MJM Craiova, 2002).

POPESCU, Ion V. Născut la 15 august 1896, la Constanța. Fost polițist. Arestat la 17 ianuarie 1956, de Securitatea Constanța. Omorât în timpul anchetei, la 25 martie 1956.

POPESCU, Ion V. Născut în 1900, la Gura Căinarului — Florești (Basarabia). Condamnat în 1941, de către sovietici, la 20 de ani de muncă silnică. Reabilitat în 1990.

POPESCU, Ion-Gheorghe. Născut la 28 mai 1911, în comuna Deleni — Olt. Preot ortodox, paroh în comuna natală. Arestat în 1959, torturat la Securitatea Craiova și condamnat, de Tribunalul Militar Craiova, pentru “uneltire”. Eliberat, prin grațiere, în 1964.

POPESCU, Ion-Mihail. Din Tismana — Gorj. Student la Facultatea de Litere și Filosofie din București. Exmatriculat din universitate în 1958, de o comisie condusă de Ion Iliescu. Arestat, ca membru al unui *Cerc al oamenilor culti*, și condamnat în 1959, de Tribunalul Militar București, la 8 ani de închisoare, din cauza unei lucrări pe care o susținuse la un seminar despre religie și istorie; asistentul universitar Ludwig Grünberg, împreună cu care Ion Popescu concepea lucrarea, a apărut

în proces, ca martor al acuzării. În același proces au mai fost condamnați Iulian Cișmașu (6 ani) și Ernest Șerban (8 ani). Detenția în lagare de muncă forțată din Bălțile Dunării. I s-a propus să devină informator al Securității, dar a refuzat. Eliberat, prin grațiere, în 1964. A urmat studii de Drept.

POPESCU, Ion-Tică. Învățător din comuna Albota — Argeș. Înscrib pe listele P.N.Ț. pentru Camera Deputaților, în vederea alegerilor de la 19 noiembrie 1946. Asasinat la 9 august 1946, în biroul președintelui Tribunalului din Pitești, de un comando comunist condus de sondorul Dorobanțu, care avea să ajungă director al închisorii Aiud. În fața tribunalului, veniți împreună cu asasinii, s-au mai aflat Constantin Doncea, Nicolae Ceaușescu și tortionarul Bizin, care avea să ajungă ofițer de securitate, la Ploiești. Tot în acel atentat a fost ucis avocatul Gheorghe Mihai și rănit fostul ministru Nicolae Penescu.

POPESCU, Ionel. Din Teleorman. Jurist și profesor. Arestat și ținut 5 ani la închisoare, fără să fie judecat.

POPESCU, Ionică. Referent la Episcopia Ortodoxă din Constanța. Arestat în 1945 și deținut în lagărul de la Caracal.

POPESCU, Ionică. Profesor arestat în 1958. A murit în 1961, la închisoarea Botoșani.

POPESCU, Iordana P. Născută la 4 februarie 1907, în Dobrogea. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 11 ani, din 1951.

POPESCU, Iorgu I. Născut la 17 martie 1908, în comuna Husnicioara — Mehedinți. Domiciliat în București (ștr. Bojianu, nr. 22). Maior-magistrat. În timpul procesului lui Iuliu Maniu, a fost scos din magistratură și a funcționat ca avocat, în cadrul Baroului Ilfov, fiind, în același timp, agent al Siguranței comuniste. Folosit de regimul comunist, la fel ca Alexandru Petrescu, fiind șantajat cu trecutul lui de până în 1944. I se imputa uciderea în bătaie a unui student evreu. În 1945, a instrumentat procesul înscenat organizației *T*, pe cel al *Sumanelor Negre* și a încercat să înseneze un proces și în legătură cu evenimentele de la 8

noiembrie 1945. Cunoșcându-l pe Augustin Visa, care era urmărit, l-a denunțat Securității, la 26 februarie 1948. Întâlnindu-l la tribunal pe Visa, l-a ținut de braț și nu l-a slăbit din strânsoare decât după ce a fost convins că agenții îl reperaseră. După 10 minute, Augustin Visa a fost arestat; avea să fie predat NKVD-ului și deportat în Siberia, pentru un deceniu. Iorgu Popescu a fost arestat, la rândul lui, în 1952. În timpul anchetei, a susținut că fusese împiedicat în ducerea la capăt a instrumentării dosarului legat de evenimentele de la 8 noiembrie 1945, de către Mișu Dulgheru, care nu fusese “sincer”: *“În desfășurarea anchetei, opoziția, în apărarea ei, ne-a înfățișat fotografii rezultat al unei expertize făcute de englezi și americani, prin care încercau să dovedească proveniența sovietică a proiectilelor găsite în corpurile victimelor, ca fiind trase de teroriști sovietici anume plasați. Inspectorul Dulgheru, cu acea ocazie, a afirmat că este bine să se treacă mai repede peste această ocazie, deoarece, din nefericire, cele susținute de opoziție corespund cu realitatea [...] L-am însărcinat [pe Dulgheru-Dulberger; n.n.] să aducă dovezi că manifestanții au violat M.A.I. și C.G.M. și alte instituții. Nu s-a achitat de această sarcină, afirmând că n-a fost nici un fel de violență, căci dacă manifestanții ar fi vrut, puteau să-l ridice pe Teohari Georgescu din cabinet, fără nici o greutate, deoarece nu li s-a opus nimeni [...]”*. Din interogatoriile care i s-au luat la 2 februarie și 4 martie 1953, reiese clar că Iorgu Popescu spera să scape, acuzându-l pe Dulgheru, care fusese și el arestat. Cu toate serviciile aduse regimului, a fost condamnat. Detenția la Jilava și Făgăraș. Iorgu Popescu ajungea, astfel, ca deținut, în locurile în care trimisese mii de oameni nevinovați.

POPESCU, Iosif. Născut în 1898, în comuna Salaș-Paroș — Hunedoara. Țăran arestat, torturat la Securitatea Deva și condamnat în 1949, pentru că acordase sprijin partizanilor anticomuniști din grupul condus de inginerul Caragea.

POPESCU, Irina (soția lui Popescu, Ilie, avocat și fruntaș național-țărănist).

Domiciliu obligatoriu la Filipeștii de Pădure — Prahova, unde a fost obligată să lucreze în mina de cărbuni.

POPESCU, Iulian. Colonel. Comandant al Odesei, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Urmărit de autoritățile comuniste, s-a ascuns la Mănăstirea Polovragi. A fost denunțat și arestat, în mai-iunie 1958, împreună cu staretul, Adrian-Alexandru Făgeteanu, și călugării mănăstirii.

POPESCU, Iulian. Asistent universitar la Iași. Condamnat pentru “agitație” împotriva autorităților comuniste.

POPESCU, Iulian. Din comuna Lupșa — Alba. Condamnat, prin decizia 377/30.08.1951, la 6 luni de muncă forțată. Detenția la Canal.

POPESCU, Iulică-Virgil. Arestat în mai 1948, anchetat la M.A.I. și condamnat. În 1950 se afla la Jilava.

POPESCU, Jeana. Țărăncă din județul Dolj. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

POPESCU, Leon. Născut în 1910. Condamnat în 1949. A murit în 1952, la închisoare.

POPESCU, Lia. Născută la 15 septembrie 1911. Profesoară din Arad. Arestată la 3 septembrie 1950 și condamnată, de Tribunalul Militar București, la muncă silnică pe viață, pentru “îmaltă trădare”. La recurs, pedeapsa i s-a redus la 14 ani. Detenția la Oradea, Jilava, Mislea și Miercurea-Ciuc, de unde a fost eliberată, prin grațiere, la 16 aprilie 1964.

POPESCU, Lică. Din Iași. Descendent al cronicarului Miron Costin. Arestat, împreună cu fratele său, Sică, de Securitatea Iași. Condamnați.

POPESCU, Lovrin. Născut în 1940 (?), în comuna Măgura-Pucioasa — Prahova. Condamnat la moarte în 1958, la Deva și executat în 1959, la Cluj.

POPESCU, Luca. Născut în 1910, la Zlătărei-Drăgășani. Preot ortodox în comuna natală. Arestat în 1952, torturat la Securitatea Craiova și condamnat la 16 ani de închisoare, pentru “uneltire împotriva orânduirii sociale”. Detenția la Craiova, Jilava, Aiud, Gherla și Periprava.

POPESCU, Luca I. Născut în 1899, în comuna Speia — Anenii Noi (Basarabia). Condamnat în 1941, de către sovietici, la 10 ani de muncă silnică, pentru “colaboraționism”. Soția, Ana (n. 1903) și copiii, Elena (n. 1922), Mecar (n. 1924), Agripina (n. 1928), Anastasia (n. 1930), Palaghia (n. 1932), Simon (n. 1935), Alexandru (n. 1939) și Maria (n. 1949) au fost deportați în 1941, în regiunea Tiumen.

POPESCU, Lucheria S. Vezi Popescu, Savelie C.

POPESCU, Lucian. Din Craiova (str. Mărășești, nr. 3). Absolvent de liceu. Condamnat la 11 aprilie 1949, la 1 an de închisoare, în lotul generalului Ion Carlaonț.

POPESCU, Lucian. Din comuna Morunglavu — Dolj. Profesor. Arestat în februarie 1962, de Securitatea Craiova și condamnat, prin sentința 106/23.06.1962 a Tribunalului Militar Craiova, la 5 ani de închisoare, pentru “uneltire”. Eliberat, prin grațiere, în 1964.

POPESCU, Luță Gh. (frate cu Popescu, Vasile-Sile Gh.). Din Ploiești (Intrarea Axente). Arestat și condamnat la 8 ani de închisoare, pentru acțiuni anticomuniste.

POPESCU, Margalina. Vezi Popescu, Victoria.

POPESCU, Maria. Țărancă din comuna Vișina-Titu. Arestată în ianuarie 1961, pentru că luase parte la răscoala țărănească împotriva colectivizării, în cursul căreia fuseseră răsturnate mașinile Securității și activiștii de partid fugiseră. Detenția în lagăre de muncă forțată.

POPESCU, Maria. Vezi Popescu, Dominte S.

POPESCU, Maria. Vezi Popescu, Hristofor H.

POPESCU, Maria. Vezi Popescu, Ion N. (2).

POPESCU, Maria. Vezi Popescu, Olimpiada O.

POPESCU, Maria Gh. Vezi Popescu, Gheorghe (al lui Geață).

POPESCU, Maria Gr. (soția lui Popescu, Gheorghe Gh. și mama lui Popescu, Gheorghe-Gogu Gh.). Născută la 15 iulie 1908, în comuna Corbi — Argeș. Învațătoare în satul Poinărei — Argeș. Arestată la 25 aprilie 1959, torturată la Securitatea

Pitești și condamnată, prin sentința 203/4.11.1959 a Tribunalului Militar București, la 8 ani de închisoare, pentru că îi sprijinise pe partizanii anticomuniști din grupul Arnăuțoiu. Detenția la Jilava, Mislea și Miercurea-Ciuc. Eliberată, prin grațiere, în 1964. A murit în 1984.

POPESCU, Maria H. Vezi Popescu, Hristofor H.

POPESCU, Maria L. Vezi Popescu, Luca I.

POPESCU, Marin. Născut în 1893. Preot ortodox, paroh la Câmpeni — Vâlcea. Arestat în 1952. Mort în 1954, la închisoare, în condiții de exterminare.

POPESCU, Marin. Născut în 1896, la Ulmi. Preot ortodox, paroh în comuna Deleni — Giurgiu. Arestat în 1948 și condamnat la 8 ani de închisoare, pentru “uneltire”. Detenția la Jilava, Aiud și Peninsula.

POPESCU, Marin. Născut în 1904, la Bulzești — Dolj. Preot ortodox, paroh la Vulpeni. Arestat în 1959. A murit în 1961, la Salcia, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

POPESCU, Marin. Născut la 26

noiembrie 1914, în comuna Drăgoiești — Olț. Avocat și comisar la Craiova. Condamnat, în 1949, la 6 ani de închisoare, în lotul organizației de rezistență anti-

comunistă conduse de generalul Ion Carlaonț. Detenția la Craiova, Jilava, Peninsula și Gherla.

POPESCU, Marin. Preot ortodox din comuna Măceșul de Sus. Arestat în 1958. Se pare că a murit la închisoare.

POPESCU, Marin. Învațător. A murit la închisoarea Făgăraș, în condiții de exterminare.

POPESCU, Marin. Tânăr din comuna Măldăieni, de lângă Roșiorii de Vede. Arestat pentru apartenență la organizația *Andrei Mureșanu*, condusă de Dumitru Rizescu, în cadrul căreia difuzase manifeste împotriva colectivizării agricole.

POPESCU, Marin B. Din comuna Turcești — Teleorman. Preot ortodox.

Arestat și detinut o lună, pentru că nu predase la timp cota de lapte.

POPESCU, Marin C. Născut la 27 februarie 1921, în comuna Tesliu—Olt. Domiciliat în comuna Lanurile—Constanța. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani, din 1951.

POPESCU, Marin I. Născut la 11 noiembrie 1893, în comuna Tetoiu—Vâlcea. Arestat la 15 august 1952. A murit la 8 februarie 1954, la Văcărești, în condiții de exterminare.

POPESCU, Marin I. Născut la 23 iulie 1897, în comuna Fumureni—Vâlcea. Fost polițist la Craiova. Arestat la 15 august 1950 și condamnat la 20 de ani de închisoare. Detenția la Jilava și Gherla, unde a și murit, la 21 ianuarie 1960, în condiții de exterminare.

POPESCU, Marinică. Funcționar condamnat. Detenția la Jilava (1952).

POPESCU, Marius. Funcționar la Trustul de Construcții din Turnu-Severin. Condamnat în 1957, pentru “discuții dușmănoase împotriva regimului”.

POPESCU, Marius Gh. Născut la 17 august 1892, la Craiova. Absolvent al Școlii Superioare de Comerț. Arestat în lotul foștilor polițiști. A murit la închisoare, la 17 ianuarie 1960, în condiții de exterminare.

POPESCU, Matei. Născut la 1 ianuarie 1887, în comuna Poiana de Sus—Dâmbovița. Preot ortodox, paroh la Ghergani—Ilfov. Arestat la 16 august 1952. Detenția la Galeș și Peninsula, de unde a fost eliberat la 27 aprilie 1953.

POPESCU, Matei. Născut la 3 ianuarie 1889, la Roșiorii de Vede. Țăran domiciliat în comuna Cuza Vodă—Teleorman. Arestat în 1951. A murit la 6 mai 1953, în lagărul Culmea 5, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

POPESCU, Mear L. Vezi Popescu, Luca I.

POPESCU, Metodie R. Preot ortodox la Catedrala Sf. Haralambie din Turnu-Măgurele. Arestat la 15 august 1952, de la Olănești, unde se afla la tratament. Detenția la Galeș, unde a murit, în același an.

POPESCU, Mihai. Născut la 24 septembrie 1921, în Băneasa—Galați.

Preot ortodox, paroh în comuna Tudor Vladimirescu. Arestat în 1958, torturat la Securitatea Galați și condamnat, prin sentința 680/1958 a Tribunalului Militar Constanța, la 4 ani de închisoare, pentru “conjurație împotriva autorităților locale” și pentru “trădarea intereselor R.P.R.”.

POPESCU, Mihai. Născut în Dorohoi. Arestat în 1948, pentru că îl găzduise pe avocatul Gică Simionescu, președintele organizației P.N.Ț. Covurlui. Condamnat la 2 ani de închisoare. Detenția la M.A.I., Jilava și Aiud.

POPESCU, Mihai. Arestat în 1948. Detenția la Craiova și Pitești, unde a trecut prin *reeducare*; din cauza torturilor, i l-a “demascot” lui Țurcanu pe un gardian de la închisoarea din Craiova, care era mai omenos și asigura legătura deținuților cu familiile.

POPESCU, Mihai. Țăran arestat în ianuarie 1950. Detenția la Râmnicu-Sărat (până la 1 martie 1950), Gherla ș.a.

POPESCU, Mihai. Din București. Condamnat administrativ, prin decizia M.A.I. 446/27.09.1951, la 24 de luni de muncă forțată. Detenția la Canal.

POPESCU, Mihai D. Născut la 28 martie 1908, în comuna Husnicioara—Mehedinți. Membru al Mișcării Legionare. Țăran arestat la 11 iunie 1959 și condamnat, de Tribunalul Militar Craiova, la 10 ani de muncă silnică, pentru că făcuse “agitatie”, sfătuindu-i pe oameni să se retragă din colectiva agricolă și să își ia atelajele. Detenția în lagăre din Bălțile Dunării. Eliberat, prin grațiere, în 1964.

POPESCU, Mihai I. Născut la 11 ianuarie 1912, în comuna Oculina—Basarabia. Fiul lui Ion și al Ecaterinei. Absolvent al Academiei de Înalte Studii Comerciale și al Conservatorului de Muzică. Funcționar. Arestat la 29 iunie 1957, în lotul Nicolae Porsenna—Petre Țuța și bătut în timpul anchetei. Condamnat, prin sentința 241/26.12.1957, la 16 ani de muncă silnică și 8 ani degradare civică, pentru “crimă de uneltire contra ordinii sociale” (articolul 209, punctul 1, Cod Penal, modificat prin decretul 469/957). Detenția la M.A.I., Uranus, Jilava și Aiud.

Unul dintre ultimii deținuți politici eliberați în 1964.

POPESCU, Mihai M. (fiul lui Popescu, Mihai, din Dorohoi). Arestat, pentru “omisiune de denunț”, și eliberat după 2 săptămâni de anchetă.

POPESCU, Mihai R. Născut la 28 noiembrie 1918, la Târgu-Ocna. Medic radiolog. Nu a făcut politică. Fost prizonier, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. S-a întors din URSS la 30 noiembrie 1955 și a fost eliberat în iulie 1956. Rearestat la 13 februarie 1958, anchetat la Securitatea din Uranus și condamnat la 20 de ani de muncă silnică, în lotul lui Puiu Atanasiu (vezi și Popescu, Sibila-Oltea).

POPESCU, Mihail P. Vezi Popescu, Petru.

POPESCU, Mihalache. Din București (str. Capitan Marinescu, nr. 11). Președinte al Circumscripției 11 P.N.Ț. din București. Arestat la 15 august 1952. Detenția în lagărul de muncă forțată de la Onești, de unde a fost eliberat, la 12 mai 1954.

POPESCU, Mihale A. Din Codlea—Brașov. Condamnat, prin decizia M.A.I. 446/27.09.1951, la 24 de luni de muncă forțată. Detenția la Canal.

POPESCU, Miltiade. Născut în 1887. Pensionar militar. Condamnat. A murit la 21 decembrie 1958, la închisoarea Galați, în condiții de exterminare.

POPESCU, Miltiade. Preot din comuna Șotânga. Arestat la 15 august 1952. Detenția la Canal.

POPESCU, Mircea I. Din București. Condamnat, prin decizia M.A.I. 446/27.09.1951, la 24 de luni de muncă forțată. Detenția la Canal.

POPESCU, Mircea P. Din București. Condamnat, prin decizia M.A.I. 446/27.09.1951, la 24 de luni de muncă forțată. Detenția la Canal.

POPESCU, Moise. Din comuna Topleț—Caraș-Severin. Absolvent de liceu comercial. Arestat și condamnat pentru că se întâlnește, la 19 august 1948, în apropierea comunei Jupalnic, cu Zaharia Marineasa, unul dintre conducătorii mișcării de rezistență anticomunistă

din Banat, și îi dăduse bani. Detenția la Caransebeș, Jilava, Gherla și Cavnic.

POPESCU, Napoleon. Magistrat. A murit la Securitatea Ploiești.

POPESCU, Nastasia. Vezi Popescu, Victoria.

POPESCU, Neculai. Elev din județul Neamț. Arestat în 1948, torturat și condamnat, prin sentința 334/18.03.1949 a Tribunalului Militar Iași deplasat la Suceava, în lotul lui Valentin Blăgescu. Detenția la Jilava, Târgu-Ocna ș.a.

POPESCU, Neculai Gh. Vezi Popescu, Constantin Gh. (fiul lui Popescu, Gheorghe V.).

POPESCU, Nestor. Licențiat în Filologie. A lucrat la Studioul *Animafilm*. Refuzând, la 3 iulie 1987, să introducă, într-un film, un omagiu adresat regimului comunist, a fost dat afară din serviciu.

Tot el redactase și un *Apel* către intelectualii români, arătându-le că purtau o mare parte din vină, pentru tăcerea, pasivitatea și decăderea morală a societății românești. Arestat în august 1987 și internat într-un spital de psihiatrie. Găsindu-l sănătos, medicii au propus eliberarea lui, dar Securitatea a forțat Tribunalul din Băilești să îi refuze eliberarea. În timpul procesului, Nestor Popescu a ținut o pledoarie splendidă, care avea să fie publicată în presa românească din Statele Unite ale Americii. Deținut în azilurile psihiatrice de la Jilava, Craiova și Poiana Mare. Devenit baptist, nu a renunțat să facă propagandă religioasă printre deținuți și a reușit chiar să mobilizeze mai mulți muncitori, pentru o acțiune politică. În octombrie 1988, a intrat în greva foamei, în semn de protest față de tratamentul la care era supus în Spitalul de Psihiatrie de la Poiana Mare.

POPESCU, Nichifor S. Vezi Popescu, Sergiu L.

POPESCU, Nichita (al lui Toader). Țăran din Bucovina de Nord. Victimă a represiunii sovietice.

POPESCU, Nicolae. Născut în 1898, în comuna Joița. Arestat la 6 decembrie

1950. Detenția la Râmnicu-Sărat (câteva luni), Gherla ș.a.

POPESCU, Nicolae. Născut la 28 martie 1902, în comuna Negreni — Olt. Preot ortodox, paroh în comuna natală. Arestat în 1951 și condamnat la 1 an de închisoare, pentru “uneltire”.

POPESCU, Nicolae. Născut la 26 octombrie 1902, în comuna Slăvuța — Dolj. Preot ortodox, paroh în comuna Foleștii de Sus — Vâlcea. Arestat în 1948 și condamnat, de Tribunalul Militar Craiova, pentru “uneltire”. Eliberat în 1950. Rearestat la 15 august 1952 și condamnat administrativ. Detenția în lagărele de muncă forțată de la Gales și Peninsula, până în 1954. Arestat, încă o dată, în 1959, și condamnat la 10 ani de muncă silnică. Eliberat, prin grațiere, în 1964.

POPESCU, Nicolae. Născut în 1906. Funcționar la Fundația *Regele Mihai I*. Arestat în 1947 și condamnat, într-unul dintre procesele înscenate P.N.Ț.-ului. Detenția la M.A.I., Văcărești, Uranus și Aiud.

POPESCU, Nicolae. Născut la 11 decembrie 1906, la Crevedia — Ilfov. Preot ortodox, paroh la Ciumați și Coșlegi — Prahova. Arestat de Securitatea din Uranus, torturat și condamnat, prin sentința 90/31.07.1958 a Tribunalului Militar București, la 6 ani de închisoare. Eliberat, prin grațiere, în 1963. A păstorit, în continuare, parohiile Balta Doamnei, Bâra și Poienarii Burchii — Prahova.

POPESCU, Nicolae. Născut la 18 martie 1911, în comuna Lădești — Argeș. Preot ortodox, paroh la Giurgiu și, apoi, la Biserica Mavrogheni din București. Arestat, torturat în anchetă, la Securitatea Uranus și condamnat, prin sentința 83/28.01.1959 a Tribunalului Militar București, la 10 ani de muncă silnică, pentru “răspândire de publicații interzise” (i se găsiseră acasă o carte de Nichifor Crainic; după alte versiuni, i s-ar fi găsit, în pod, și un pistol). Detenția la Jilava și în lagăre din Bălțile Dunării. Eliberat, prin grațiere, în 1964. A murit în 1978.

POPESCU, Nicolae. Născut la 4 decembrie 1914, la Căineni — Vâlcea.

Preot ortodox, paroh în comunele Berislăvești și Căineni. Arestat și condamnat în 1948. Detenția la Craiova, Jilava și Peninsula. Eliberat în 1953. Rearestat în 1959 și condamnat din nou. Detenția în lagăre de muncă forțată. Eliberat, prin grațiere, în 1963.

POPESCU, Nicolae. Din Basarabia. Refugiat în 1940, din calea invaziei sovietice. Arestat în 1945 și predat N.K.V.D.-ului. Deportat în Kazakhstan.

POPESCU, Nicolae. Fost director P.T.T., la Odessa. Arestat și condamnat în 1946.

POPESCU, Nicolae. Student la Drept. Arestat și condamnat, prin sentința 1.252/10.08.1948 a Tribunalului Militar București (președinte — generalul Alexandru Petrescu), în lotul organizației anticomuniste *Vlad Țepeș II*. Detenția la Jilava ș.a. Eliberat la 24 iunie 1950.

POPESCU, Nicolae. Din comuna Borlești — Neamț. Condamnat, prin decizia M.A.I. 377/30.08.1951, la 6 luni de muncă forțată. Detenția la Canal.

POPESCU, Nicolae. Din București (str. Alexandru Ciurcu, nr. 16). Președinte al Circumscripției 13 P.N.Ț. din București. Arestat la 15 august 1952. Detenția la Ghencea, Gales și Peninsula, de unde a fost eliberat, la 11 iunie 1954.

POPESCU, Nicolae. Inginer la *Ford* România. Condamnat. Detenția la Jilava (1959) ș.a.

POPESCU, Nicolae. Arestat în 1958 și judecat într-un lot-anexă al procesului înscenat în jurul lui Puiu Atanasiu.

POPESCU, Nicolae. Fost căpitan. Arestat și condamnat în 1959, la 7 ani de închisoare. Detenția la Jilava (1960) ș.a. Eliberat, prin grațiere, în 1964.

POPESCU, Nicolae. Preot ortodox din comuna Zlătărei — Vâlcea (pe valea râului Oltet). Arestat de Securitatea Craiova, torturat și condamnat. A murit la scurt timp după eliberare, din cauza regimului de exterminare din închisori.

POPESCU, Nicolae. Student arestat și condamnat. Detenția la Gherla, unde a făcut parte din *comitetul de reeducare* din camera 105, luând parte la torturarea

lui Ion Angelescu, Ion Soare și Aurel Tudoreanu.

POPESCU, Nicolae (al lui Simion). Țăran din Bucovina de Nord. Victimă a represiunii sovietice.

POPESCU, Nicolae (zis Mircea Viorel). Preot ortodox din Olari — Prahova. Arestat de Securitatea Ploiești și anchetat. Și-a luat numele de Mircea Viorel, nu pentru a intra în călugărie, ci pentru a-și putea spovedi credincioșii și pentru a se putea spovedi el însuși, fără să se expună Securității.

POPESCU, Nicolae (zis Vorkuta).

Născut la 30 iulie 1918, la Brăila. Membru al Mișcării Legionare. Refugiat în Germania, în 1941, după rebeliunea eșuată. A revenit în România în 1944, fiind parașutat în apropiere

de Curtișoara, pentru a continua lupta împotriva sovieticilor, în spatele frontului, organizând tabăra din Munții Ciucaș. Prins de NKVD, la 10 martie 1945, anchetat la Moscova (trecând prin temnițele de la Liubianka și Lefortova) și trimis la muncă forțată, unde a stat 10 ani, dincolo de Cercul Polar; a fost și în lagărul de la Vorkuta. S-a îmbolnăvit de plămâni. Întors în România, la 5 decembrie 1955, a fost arestat și trimis la Gherla. Anchetat la Securitatea din Uranus, în cadrul înscenării procesului foștilor prizonieri. A refuzat să dea vreo declarație. Condamnat la 20 de ani de închisoare. Detenția la Văcărești și Aiud, unde a trecut prin reeducarea orchestrată de Gheorghe Crăciun (1962-64). Eliberat, prin grație, la 30 iulie 1964, în vârstă de 46 de ani, din care 20 îi petrecuse în temnițele comuniste. A murit la 16 septembrie 1999.

POPESCU, Nicolae (Niki). Medic condamnat în 1955. Detenția la Jilava, Văcărești ș.a.

POPESCU, Nicolae D. Născut la 23 martie 1939, în Dobrogea. Condamnat la 5 ani de închisoare.

POPESCU, Nicolae D. Din Ploiești (str. Andrei Mureșanu, nr. 68, bl. R2, ap.

86). Arestat de Securitatea Ploiești. Detenția, 7 ani, 1 lună și 12 zile.

POPESCU, Nicolae Gh. Născut la 6 aprilie 1900, în satul Calopăr-Segarcea — Dolj. Fiul lui Gheorghe Popescu. Arestat în 1958, de Securitatea Craiova, torturat și condamnat la 5 ani de închisoare. Detenția la închisoarea Gherla, începând cu 19 februarie 1960. A murit acolo, la 24 mai 1960, în condiții de exterminare.

POPESCU, Nicolae Gh. Născut la 21 mai 1909, la Târgu-Ocna. Domiciliat în București. Șofer și curier al Nunțiaturii Apostolice din București. Arestat în 1950 și condamnat, prin sentința de la 7 iulie 1950 a Tribunalului Militar București, semnată de generalul Alexandru Petrescu și procurorii Aron Gădină și Atanase Moldovan, la 7 ani de muncă silnică, în cadrul procesului înscenat în jurul Legației Turciei de la București, pentru că avusese legături cu aviatorul V. Ciobanu.

POPESCU, Nicolae Gh. Domiciliu obligatoriu, împreună cu un frate, în Bărăgan, la Pelicanu, 4 ani și o lună, din iunie 1951.

POPESCU, Nicolae I. Născut la 11 decembrie 1906. Țăran din satul Olari, comuna Gherghița — Prahova. Arestat și condamnat, prin sentința 90/31.07.1958, la 6 ani de închisoare, pentru "uneltire".

POPESCU, Nicolae N. Născut la 12 august 1912, în comuna Crivina. Condamnat la 1 an și 6 luni de închisoare. Ulterior, s-a stabilit la Constanța.

POPESCU, Nicolae P. Născut în 1914, în comuna Băișoara — Argeș. Domiciliat în București (șos. Ștefan cel Mare, nr. 53). Maior în cadrul Inspectoratului General al Jandarmeriei. Arestat la 9 septembrie 1947, în urma denunțului sergentului-major Alex. Istrate. Implicat în procesul înscenat grupului de la Zămești și condamnat, prin sentința 72/22.01.1948, la 6 luni de închisoare. A fost dat afară din Jandarmerie.

POPESCU, Nicolae S. Din Constanța. Condamnat administrativ, prin decizia M.A.I. 446/27.09.1951, la 24 de luni de muncă forțată. Detenția la Canal.

POPESCU, Nicolae V. Născut la 22 iunie 1912, în satul Gura Sărății,

comuna Monteoru — Buzău. Tatăl a 3 copii. Își dăduse seama că membrii “G.A.C. *duc o viață de mizerie și vor ajunge muritori de foame*”. Arestat la 8 octombrie 1959, de Securitate, torturat la Buzău și Ploiești și condamnat, prin sentința 62/27.02.1960 a Tribunalului Militar București, pentru “defaimarea regimului” și “împotrivire la colectivizare”. Prin decizia 563/18.04.1960, i-a fost respins și recursul. Detenția la Jilava și în lagăre de muncă forțată. Eliberat, prin grațiere, în 1964.

POPESCU, Nicolae-Tudor (Wilhelm, Wili). Renumit avocat din Târgoviște. Fruntaș legionar și prefect de Dâmbovița (după 6 septembrie 1940). Concentrat pe front, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial; căpitan în rezervă. Ofițer de Stat Major. A luptat cu bravură la cotul Donului. Luat prizonier, împreună cu oamenii din subordine, și trimis în lagărul de la Oranki, unde muriseră, din cauza tifosului și condițiilor de exterminare, 13.000 de români, care au fost aruncați într-o groapă comună din apropierea mănăstirii în care se aflau închiși, în 1943, 1.500 de ofițeri luați prizonieri. A refuzat să se înroleze în divizia *Tudor Vladimirescu*, una dintre diviziile organizate de comuniști în URSS și formate din dezertori români care cedaseră propagandei sovietice, după puternice presiuni (unii prizonieri ajunseseră să strige noaptea, în somn: “*Nu mă înscriu!*”). A fost, alături de Puiu Atanasiu, Victor Clonaru, Nae Cojocaru, Radu Mărculescu și Aurel State, unul dintre cei care au susținut moralul prizonierilor români, insistând pentru păstrarea demnității militare și opunându-se “voluntariatului” în Armata Roșie. A înfruntat-o curajos pe Ana Pauker, rămânând o figură emblematică a rezistenței din lagărele de prizonieri, prin “filipica” adresată conducătoarei comuniste: “*Cu ce drept tu, străină de neam, acuzi de trădare pe cei șafilați în suferință și dai lecții de simțire românească acelor pe care patronii tăi i-au ținut în iad și care nu vor să folosească, în ciuda amenințărilor cu moartea, șansa ce le-o dai, de a ieși de aici, așa cum au făcut-o nefericiții care te urmează. Mie, celui lovit și batjocorit,*

*nu mi-a trecut prin minte să-ți etichetez crezul și lupta ta, dar tu o faci, în mod sălbatic și nerușinat [...]. Cât privește mâna generoasă de care vorbești, e o mână de fier în mânușă de catifea, care ni se întinde nu ca să ne elibereze, ci ca să ne subjuge, fiindcă ea aparține unei puteri care, în expansiunea ei spre apus și sud, se împiedică de noi, românii, ca de un obstacol. Această linie nu este de azi, de ieri. Ea este o constantă a politicii marelui nostru vecin de la răsărit, care funcționează continuu, indiferent de ideologia sau forma de guvernământ, fie sub pajura bicefală țaristă, fie sub steaua roșie comunistă. Această linie de politică externă a fost elaborată încă de la începutul secolului al XVIII-lea și articulațiile ei se desprind, cu o claritate ce nu lasă loc nici unei iluzii — cum ar fi cea cu care se vrea azi să fim îmbătați — din acel faimos document care este «Testamentul lui Petru cel Mare»». Colonelul N.K.V.D.-ist Samoïlov, care asista la acest discurs, a sărit în sus, strigând: “*Agiunge, agiunge, bandit fascist! Arestat...arestat...arestat...trimis în giudecată!*”. În aceeași seară, Tudor Popescu a dispărut. În lagăre au rămas, în continuare, personaje precum Cambrea, Haupt, Maltopol sau Teclu, care au pledat în favoarea înscrierii prizonierilor români în armata sovietică. Popescu a fost anchetat și condamnat la moarte, pentru “organizare de complot fascist” și “insulte la adresa URSS”. A fost de multe ori la un pas de moarte, dar a depășit fiecare situație. Grațiat și trimis în România, la începutul lui mai 1948. Autorul acestui dicționar a avut șansa, după ce fusese eliberat de la Aiud, să locuiască împreună cu Tudor Popescu, mai mult de 2 săptămâni din 1948, în casa colonelului Petre Georgescu din București (str. Crâșnaru, nr. 28). Popescu a fost arestat după 15 mai 1948 și condamnat, de data aceasta de către autoritățile comuniste din România, la muncă silnică pe viață. Detenția la Jilava, Aiud și mina de plumb de la Baia Nistrului, unde a protestat împotriva regimului de exterminare prin muncă forțată. A fost trimis, în lanțuri, la Aiud, în fruntea greviștilor de la Baia*

Nistrului și a fost ținut, mai mult de 6 luni, în izolare (cf. Radu Mărculescu și Aurel State).

POPESCU, Nicușor. Arestat în 1947, într-un grup de elevi de la liceul din Pomârla. Anchetat la M.A.I. unde, fiind cel mai tânăr, a fost bătut cu cea mai mare cruzime. Anchetatorul Pompilian, care se ocupa de anchetarea legionarilor și de alcătuirea listelor de legionari care urmau să fie arestați, în mai 1948, și l-a apropiat pe Nicușor Popescu. A fost eliberat și i s-a creat posibilitatea de a fi curier între centrele legionare din țară. Iulian Pufan, din Turnu-Severin, și-a dat seama că organizația din care făcea parte, *Grupul I Mehedinți*, fusese anihilată în toamna lui 1948, din cauza lui Nicușor Popescu. Și grupul de la Beiuș a fost descoperit tot din cauza lui.

POPESCU, Octavian. Născut la 22 decembrie 1932, în comuna Lăstuni-Poieni — Râmnicu-Sărat. Țăran, fiu de preot. Arestat la 8 septembrie 1950, învinuit că acordase sprijin unor fugari urmăriți de Securitate. Detenția la Râmnicu-Sărat.

POPESCU, Olga. Din județul Dolj. Arestată de sovietici, la 15 ianuarie 1945, și trimisă în URSS, la muncă forțată, în Bazinul Donețului.

POPESCU, Olimpia Al. Din Sinaia. Deținută 4 luni și 16 zile.

POPESCU, Olimpiada O. Născută în 1914, în comuna Bahmut — Călărași (Basarabia). Deportată la 6 iulie 1949, din motive politice, în Kurgan (Siberia), împreună cu copiii, Ana (născută în 1936), Claudia (n. 1938), Ion (n. 1941) și Maria (n. 1943).

POPESCU, Palaghia L. Vezi Popescu, Luca I.

POPESCU, Parascovia. Vezi Popescu, Sergiu L.

POPESCU, Paul. Născut în 1912, în comuna Aluniș — Prahova. Învățător. Membru P.N.L. Arestat în 1954 și condamnat, după un proces înscenat. Eliberat în 1957.

POPESCU, Paul. Student condamnat în 1948. Detenția la Jilava și Pitești, unde a trecut prin *reeducare*, fiind torturat în camera 3, de către Constantin Juberian,

Constantin Păvăloaie, Nicolae Zaharia ș.a. După 1990, a oferit relații în legătură cu fenomenul *reeducării* prin tortură.

POPESCU, Paul. Din comuna Drănic — Dolj. Profesor. Membru în Delegația Permanentă a P.N.Ț. Condamnat, în 1949, la 8 ani de închisoare. Arestat în repetate rânduri.

POPESCU, Paul. Șeful organizației anticomuniste *Vulturul*. Arestat, torturat la Securitatea Craiova și condamnat, prin sentința 640/21.10.1959 a Tribunalului Militar Craiova. Detenția la Jilava și Gherla.

POPESCU, Paul. Născut la 2 martie 1946, la Orșova. Domiciliu obligatoriu, împreună cu familia, în Bărăgan, 4 ani, de la 18 iunie 1951. Ulterior, s-a stabilit la Timișoara.

POPESCU, Paul D. Din Roman. Condamnat.

POPESCU, Paul O. Născut la 25 februarie 1900. Arestat și condamnat. Detenția la Jilava (1959) și Botoșani (1962).

POPESCU, Paul-Săvoiu. Născut la 27 decembrie 1919, în comuna Lupșa — Mehedinți. Preot ortodox, paroh în comuna natală. Condamnat administrativ, în 1952, la 4 ani de muncă silnică, pentru "uneltire". Detenția la Craiova, Ghencea și Bicaz.

POPESCU, Pavel. Țăran din județul Buzău. Arestat la 16 februarie 1949 și deținut politic.

POPESCU, Pavel F. Născut în 1892, la Zahoreni — Basarabia. Fost primar al comunei. Condamnat de sovietici, în 1940, la 8 ani de muncă silnică. Soția, Teodora (n. 1892) și fiul i-au fost deportați, în 1949, în regiunea Altai.

POPESCU, Pavel I. Născut la 2 aprilie 1899, la Iași. Ofițer de poliție. Condamnat în 1949, de Tribunalul Militar Iași. Detenția la Aiud, unde a murit la 23 februarie 1950, în condiții de exterminare.

POPESCU, Păun I. Născut la 20 iulie 1892. Mecanic. Arestat la 16 august 1949,